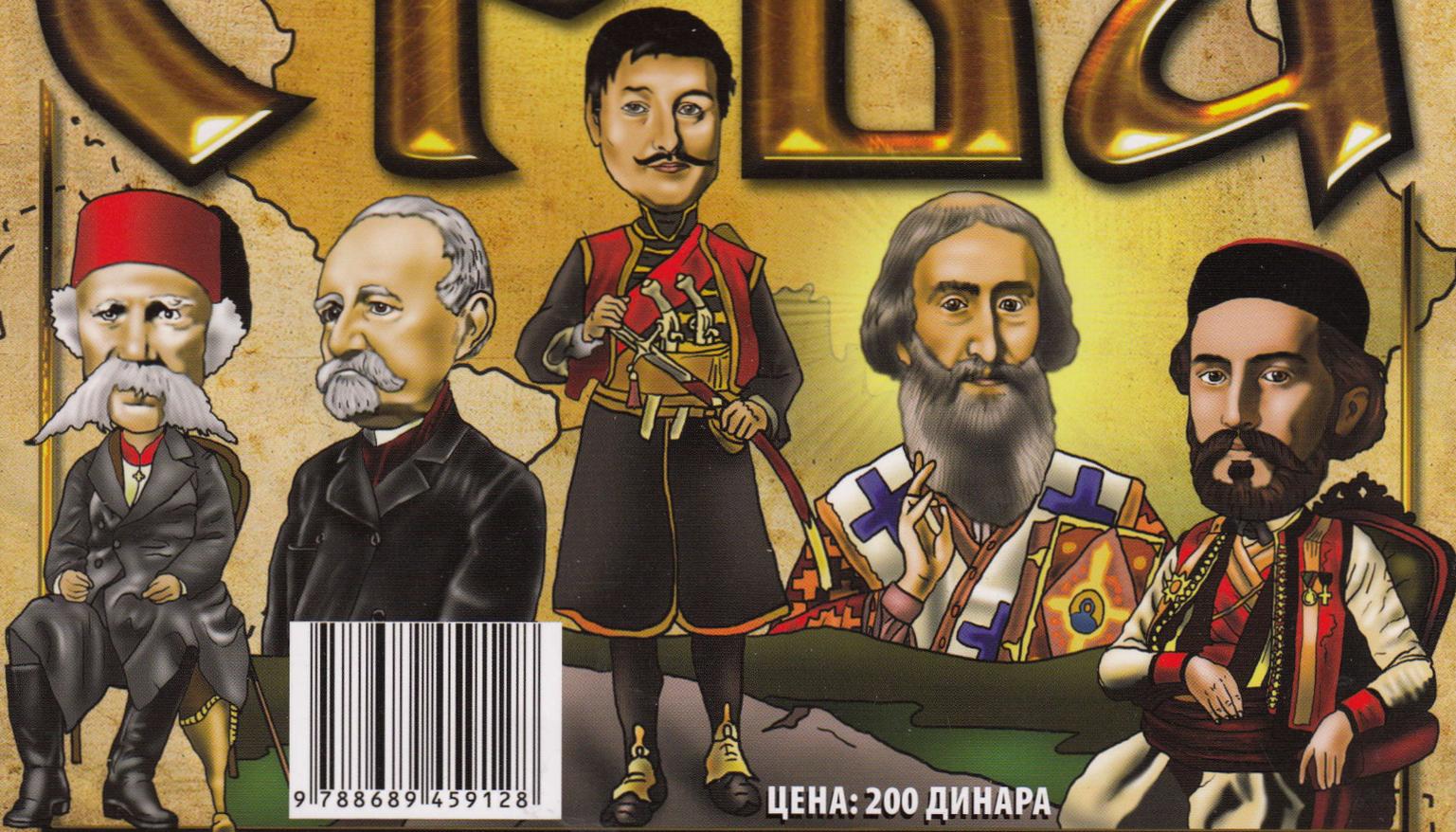

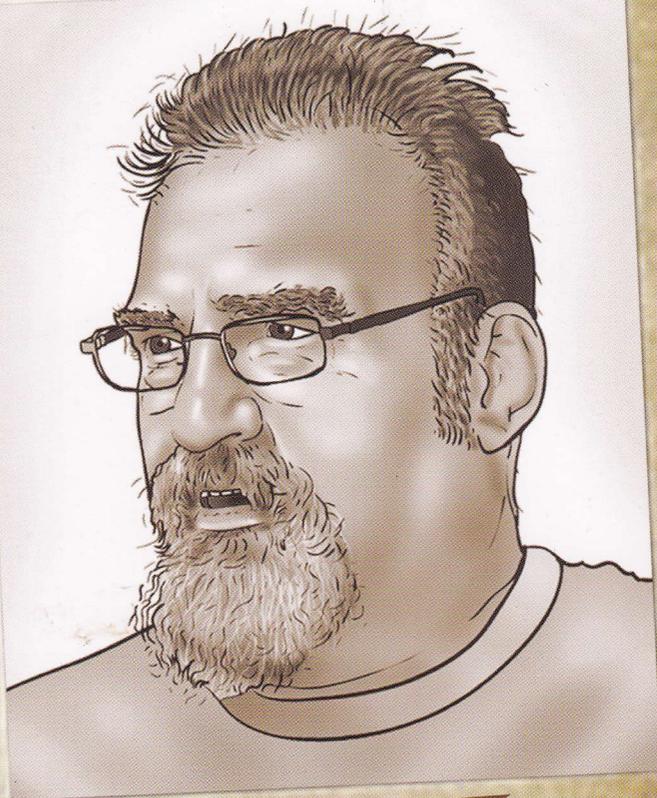
АЗБУКВАР

СРБА

9 788689 459128

ЦЕНА: 200 ДИНАРА

приредио: *Јовица Тишма*

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

929(=163.41)(0.053.2)

АЗБУКВАР Срба / [приредио Јовица Тишма ; илустрације Саша Гвозденовић].
- 2. изд. - Београд : Медиа планет, 2015 (Београд : Портал). - [18] стр. :
илустр. ; 30 см

Тираж 4.000.

ISBN 978-86-89459-12-8

а) Срби - Знамените личности
COBISS.SR-ID 214646284

АЗБУКВАР СРБА

Друго издање

Издавач: МЕДИА ПЛАНЕТ, Београд

Милентија Поповића 9/84

Директор: Срђан Манојловић

Уредник: Срђан Манојловић

Телефон: + 381 11 220 61 71

+ 381 65 32 31 181

Аутор текста: Јовица Тишма

Илустрације: Саша Гвозденовић

Дизајн и прелом: Саша Гвозденовић

Штампа: Портал, Београд, Година: 2015.

Тираж: 4.000

office@mediaplanet.co.rs

www.mediaplanet.co.rs

Из буквара
се уче слова,

али ви слова знате.

Па, и ако не знате
баш сва, ту су мама
и тата да вам читају.
Ово је Азбуквар Срба!
Из њега се уче – људи.

Уз свако слово наше
азбуке представљена
је нека значајна
личност нашег народа.
Нису то обавезно и оне
најзначајније, али јесу
много, много важне!

Овај књижуљак је тако мали,
а они су тако велики људи
да заслужују целе књиге,
а не само једну причицу.

Али, ако сте радознали,
за почетак су и ове
причице довољне.

Биће времена да сазнате
и научите много више.

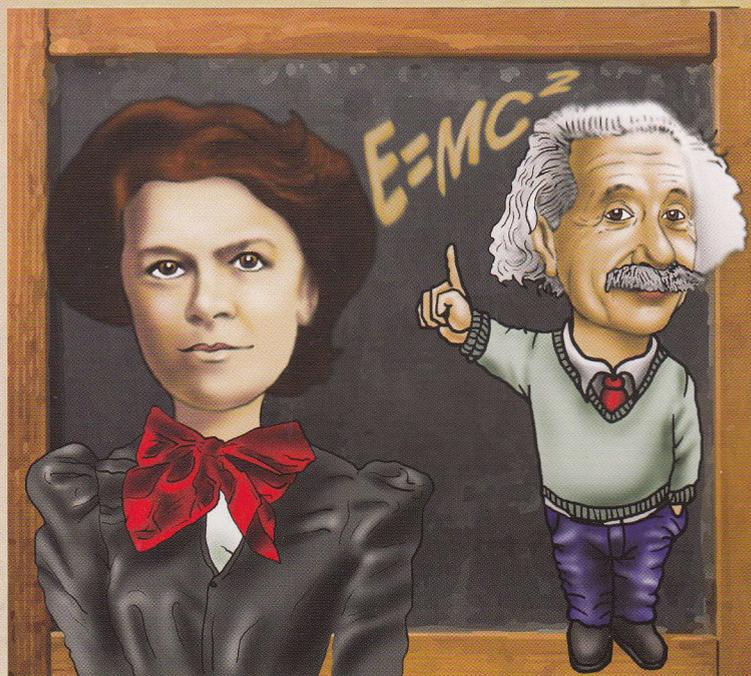
Ево, зато, неколико савета:

– Када сте сами, у Азбуквару је
супер друштво – научници,
спортисти, уметници и јунаци од
којих можете много да научите
и на које можете да се угледате.

– Ипак, Азбуквар је најлепше
читати у друштву, јер онда можете
у друштву да се поносите својим
прецима и савременицима!

– Ни овај Азбуквар није само за децу.
Зато маме и тате не треба да га читају
кришом. Најбоље је да га читате
заједно. Тако једни другима
можете да објасните неку реч
коју први пут прочитате.

Уживајте!

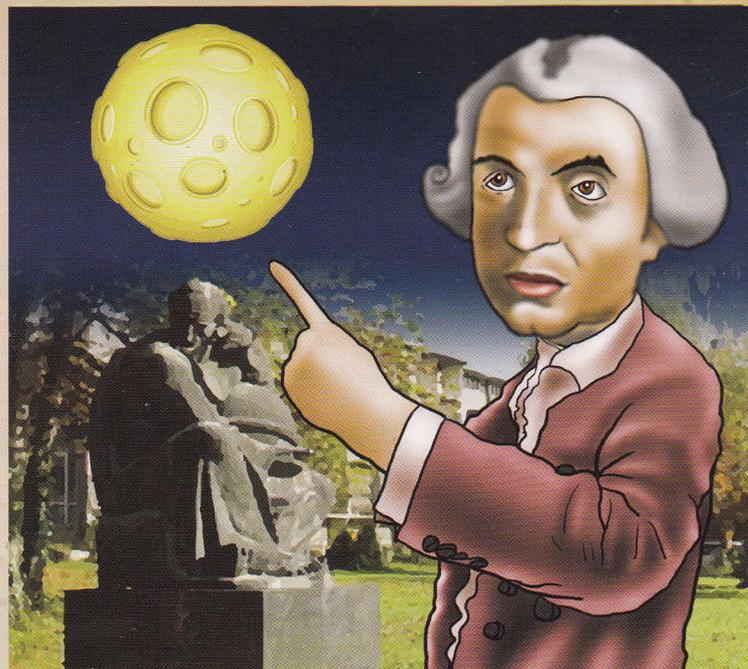
Милева Марић Ајнштајн

Није ова прича о оном свима познатом Алберту Ајнштајну, већ о његовој супрузи. Овој српској научници припало је почасно место у Азбуквару.

А Пошто је желела да учи, Милева Марић је из свог родног Титела, градића у Банату, отишла у свет. Почела је да студира медицину, али је више волела математику и физику. Када се удала за Алберта, свом презимену је додала његово и постала **Милева Марић Ајнштајн**. Заједно су дошли до важних открића, али је слава припала само њеном мужу. Он је добио Нобелову награду, а наша Милева је остала помало заборављена. Данас многи научници тврде да то признање равноправно припада и њој.

Пре него што је постала Велика светска научница, И наша Милева Ајнштајн Била је само – девојчица!

Б Има много Бошковића, али је само један **Руђер Бошковић**. Рођен је у Дубровнику, и пре више од три стотине година постао један од највећих научника свог времена. Био је филозоф, математичар, астроном, физичар, инжењер, геолог, архитекта, конструктор... Пошто је био и професор, своја знања је преносио студентима у италијанском граду Милану, где је живео и радио, али и широм Европе пошто је говорио многе језике. Нека се зна да је, осим научних радова, наш Руђер писао и поезију. Данас се један кратер на Месецу зове – Руђер Бошковић!

Руђер Бошковић

Када Руђера наука смори
Тол'ко да каже: „Не могу више!“
Он умочи перо у мастило
И романтичне стихове пише.

Вук Караџић

В Најпознатији српски Вук је сигурно – Вук Стефановић Караџић, научник који је водио велику борбу да Срби говоре и пишу – српским народним језиком. Он није измислио азбуку, али је из старе избацио нека непотребна слова која се само пишу али не изговарају, за поједине гласове је позајмио или измислио нова, и тако створио – најсавршенију азбуку. Објавио је и први речник српског језика. Сакупио је и записао многе песме, загонетке, пословице и друге народне мудрости које су се до тада само препричавале. Захваљујући Вуку, ми данас пишемо као што говоримо и читамо како је написано, а најбољи ђаци који заврше школу са свим петицама добијају диплому са његовим именом и постају – вуковци!

Са азбуком нашег Вука
Никог не мораш да питаш
Шта је рек'о ил' мислио –
То што пише – то прочиташ!

После Аустроугарске окупације Босне и Херцеговине, многи млади родољуби нису хтели да прихвате њену власт. Један од њих је био и Гаврило Принцип. Зато је 28. јуна 1914. године, на Видовдан, са пријатељима из тајне организације „Млада Босна“ у Сарајеву извршио атентат на аустроугарског престолонаследника Франца Фердинанда. Аустроугарска и Немачка су то искористиле да Србији објаве рат, који је убрзо прерастао у Први светски рат.

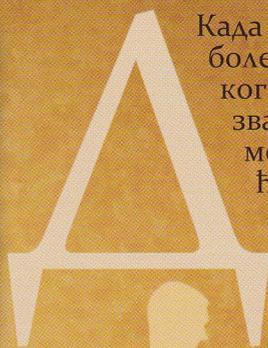

Гаврило Принцип

И у малим народима
Велики се људи роде!
Гаврило је нама симбол
Родољубља и слободе!

Димитрије Давидовић

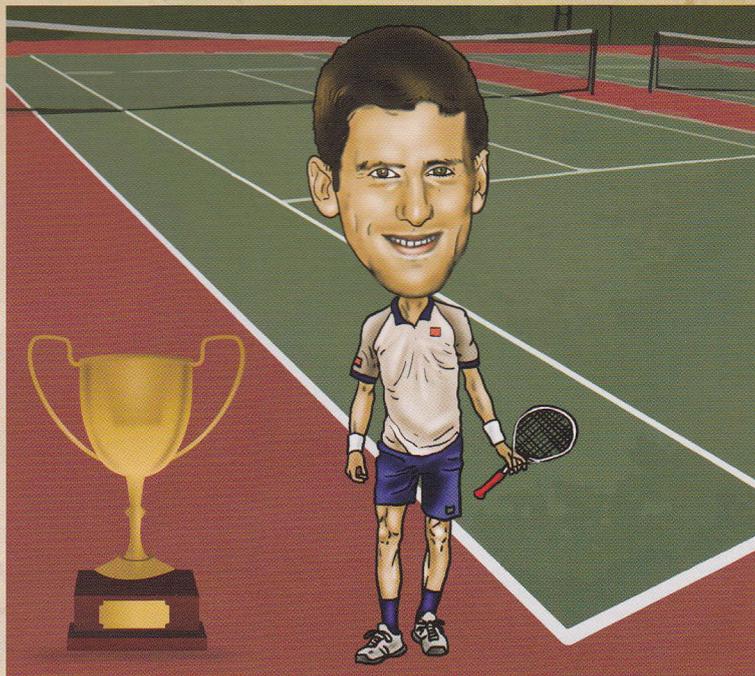

Када је у Земуну рођен
 болешљиви дечак
 ког су због плаве косе
 звали Жућа, мало ко је
 могао да претпостави да
 ће једног дана баш тај
Димитрије Давидовић
 постати један од
 најзначајнијих
 Срба. Издавао је
 „Новине сербске“ –

– прве новине на српском језику, те га
 зато зову оцем српског новинарства.
 Написао је и први српски устав
 – најважнији закон сваке државе,
 који је назван Сретењски устав.
 Због тога данас сваког 15. фебруара
 славимо Дан државности. На његовом
 гробу у Смедереву и данас пише:
 „Димитрије Давидовић – сав Србин!“

Ко је мог’о да помисли
 Шта се у том Жући крије,
 Да ће баш он једног дана
 Бити славни Димитрије!

Ко је наш
 најпознатији
 спортиста?
 Па – Ноле! А ко
 је наш најбољи
 тенисер? Па, исто –
 Ноле! Од јула 2014.
 године опет је
 најбољи тенисер на
 свету, али ако нас питате –
 он ће увек бити најбољи на свету
 и увек ћемо за њега навијати.
 Јер **Новак Ђоковић** није само велики
 спортиста. Он је паметан, фин,
 образован, хуман и лепо васпитан.
 Зато је Ноле и велики човек
 од ког се може научити како
 се воле своја земља и свој народ.

Новак Ђоковић

У тенису – право чудо!
 Баш то – чудо – наш је Ноле,
 Али је и добар човек
 Па га зато људи воле!

Емир Кустурица

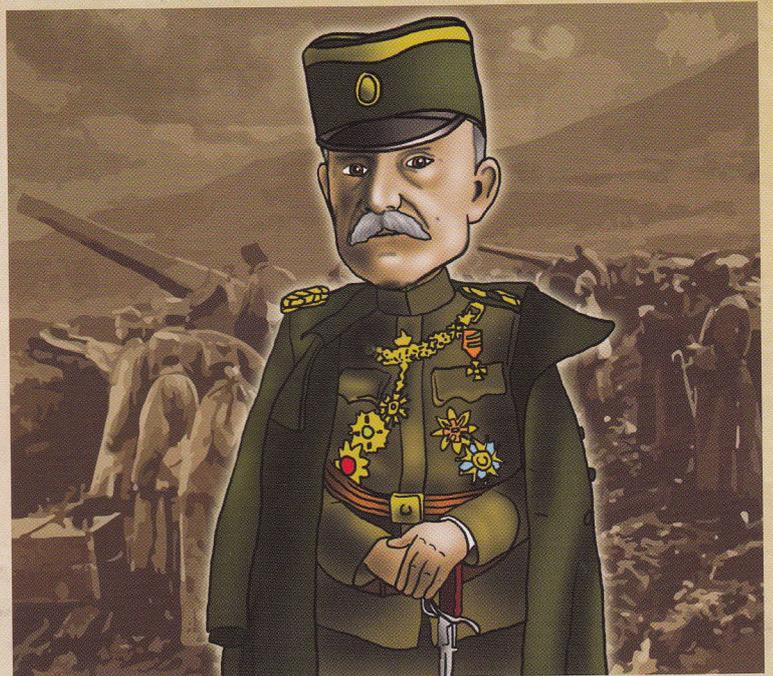
Е Још као средњошко-
лац, snимио је у
родном Сарајеву прве
филмове и добио
прве награде. А после,
када је постао прави
режисер, Емир
Кустурица је добијао
награде у целом свету.

„Сјећаш ли се Доли Бел“, „Отац
на службеном путу“, „Подземље“,
„Црна мачка, бели мачор“,
„Живот је чудо“... Ово су само
неки од његових чувених филмова.
Када не режира, Емир свира
рокенрол, глуми, и учи друге
како се снимају добри филмови.
Сада живи у Дрвенграду који
је изградио на Мокрој Гори.

Кад не снима – Куста пише,
Или гради... Нема мира,
Јер зна да је живот чудо –
Ово чудо од Емира!

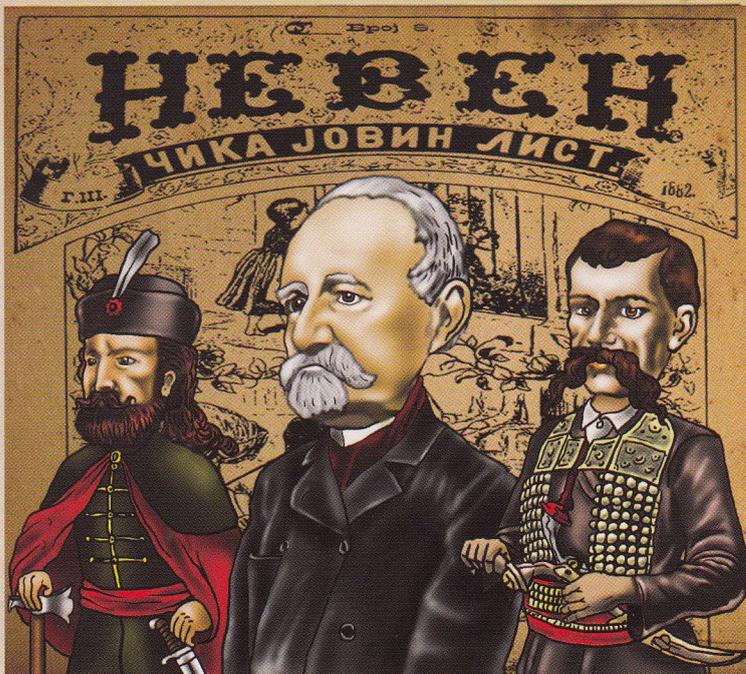
У селу Струга-
нику на планини
Маљен рођен је
чувени војско-
вођа Живојин
Мишић.
После победе
у Колубарској
бици у Првом
светском рату, када је командовао
Првом српском армијом, постао је
војвода, а то је био највећи чин у
тадашњој војсци. Пред крај рата
постављен је за начелника Врховне
команде и команданта приликом
пробоја Солунског фронта. Овај
велики војсковођа је и главни лик
у роману „Време смрти“ нашег
чувеног књижевника Добрице Ћосића
који је исто рођен у Струганику.

Ж

Живојин Мишић

Војвода Живојин Мишић,
Сељачић из Струганика,
Данас је пример јунаштва,
Наш понос и наша дика!

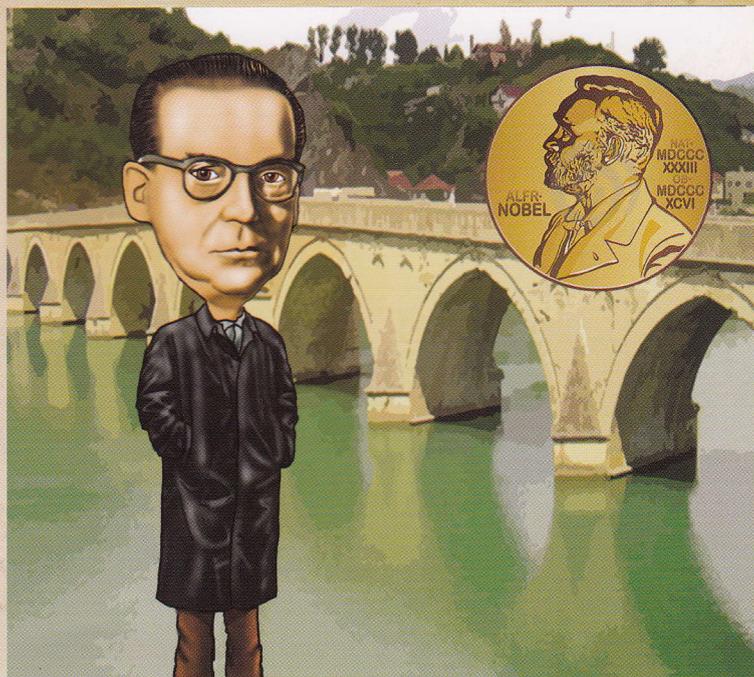

Јован Јовановић Змај

З „Ала ј' леп овај свет...!“ рекао је Јован Јовановић Змај, па је после својим песмама то и доказао. По занимању је био лекар, али је целог живота писао за децу. У ствари – он је био први српски песник који је писао баш за децу. Објављивао је чувени дечји часопис „Невен“ по којем је снимљена телевизијска серија. Надимак Змај добио по другом дечјем листу, „Змај“, који је такође издавао. Али, имамо ми још два чувена Змаја. То су Стојан Чупић, војвода из Првог српског устанка ког су због храбрости прозвали Змај од Ноћаја, и Вук Бранковић, унук деспота Ђурађа Бранковића, који је због јунаштва у бојевима са Турцима назван Змај Огњени Вук! Ето!

Ал' је лепо кад погледаш
Како стоје Змај до Змаја:
Чика Јова, Вук и Стојан...
Змајевима никад краја!

Ни једна прича о најзначајнијим српским писцима не може бити испричана а да у њој није споменут Иво Андрић. С пуним правом! Једини је наш писац који је, за роман „На Дрини ћуприја“, добио највеће светско књижевно признање – Нобелову награду. Због свог образовања стеченог на универзитетима широм Европе, био је и амбасадор. „Травничка хроника“, „Проклета авлија“, „Знакови поред пута“... само су нека дела која и данас сведоче о величини овог писца. Видећете то једног дана када их прочитате.

Иво Андрић

Да човек у животу
Никада не залута,
Нек' само прати Андрића
и „Знакове поред пута“!

Јелена Мрњавчевић Јефимија

Када је српски деспот Угљеша Мрњавчевић погинуо у Маричкој бици, његова жена **Јелена Мрњавчевић** узела је монашко име **Јефимија** и свој живот наставила у манастиру. Како је била веома мудра, кнез Лазар ју је позвао да живи на његовом двору. Тако је Јефимија постала очевидац Косовског боја. Данас је помињемо као прву знану српску песникињу, али и као прву песникињу у Европи. Њено најпознатије дело је „Похвала кнезу Лазару“ које није написала на папиру него – извезла на платну!

Још из давног средњег века
Као Сунце песма сија,
На платну је њу извезла
Монахиња Јефимија!

Ђорђе Петровић звани Црни Ђорђе, или **Карађорђе**, како су га Турци назвали, био је вођа Првог српског устанка. Њега су, на народном збору у Орашцу, српске војводе изабрале за вожда, како се тада говорило. Устаници су, са Карађорђем на челу, ослободили велики део Србије. Иако је после девет година устанак угушен, борба за слободу није престала, пре свега захваљујући храбрости и народа и његовог вожда. Зато је чак и чувени Наполеон рекао да је највећи војсковођа у Европи баш наш – Карађорђе.

К

Ђорђе Петровић Карађорђе

Звече сабље, коњаници тутње,
Грме пушке и топови бију,
Карађорђе предводи јунаке –
На устанак подиг'о Србију!

Кнез Лазар Хребељановић

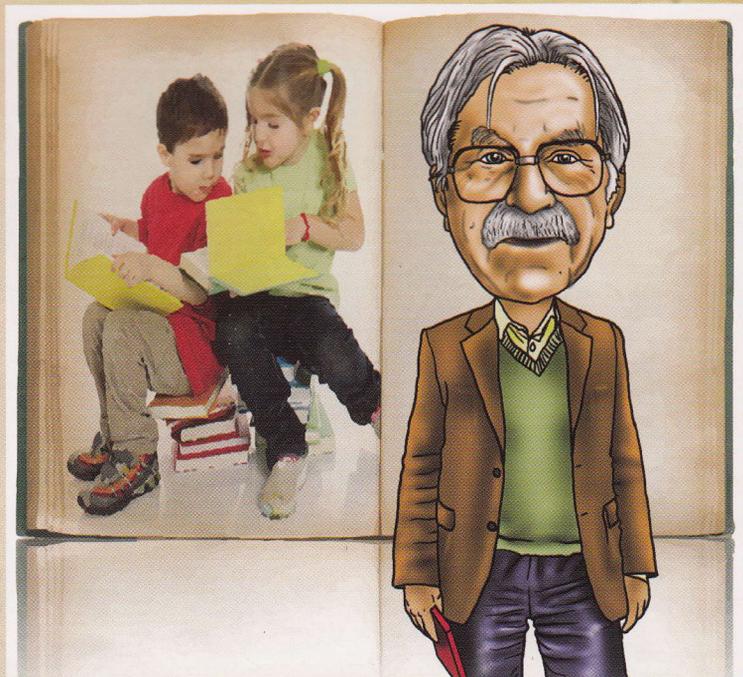
Цар Лазар Хребељановић, у ствари, никада није био цар. Био је кнез, али га је народ у својим песмама и причама тако назвао јер је мислио да само цареви могу да воде велике бојеве какав је био онај на Косову.

На позив турског султана Мурата да преда српске земље, кнез Лазар је одговорио тако што је окупио војску и српске витезове са којима се храбро супротставио освајачу. Кнез Лазар је погинуо у Косовском боју, а црква га је, због мудрости, храбрости и родољубља, прогласила за свеца.

У Косовском боју, за слободу,
Кнез је Лазар дао своју главу,
Иако је изгубио живот,
Стекао је тако вечну славу!

Знате ли ону песмицу „Лако је пруту да се соколи“? Или – „Миш је добио грип“? Или – „Вуче, вуче, бубо лења“? Или ону – „Браћу не доносе роде...“? Наравно, нема детета које није расло уз ове песме. А знате ли ко их је написао? **Љубивоје Ршумовић** звани Ршум, наш чувени песник. Своје песме нам је подарио у многобројним књигама као што су „Ма шта ми рече“, „Још нам само але фале“, „Домовина се брани лепотом“, „Сунчање на месечини“... И када уживате док на телевизији гледате серију „Фазони и форе“, треба да знате – Ршум их је измислио!

Што на ум,
То на друм,
Ил' у песму
К'о Ршум!

Љубивоје Ршумовић

1. Писац Добрица Ђосић
2. Сликарка Надежда Петровић
3. Глумац Бата Живојиновић
4. Композитор Стеван Мокрањац
5. Биолог Јосиф Панчић
6. Тенисерка Ана Ивановић
7. Песник Мирослав Мика Антић
8. Политичар Никола Пашић
9. Кнез Михаило Обреновић

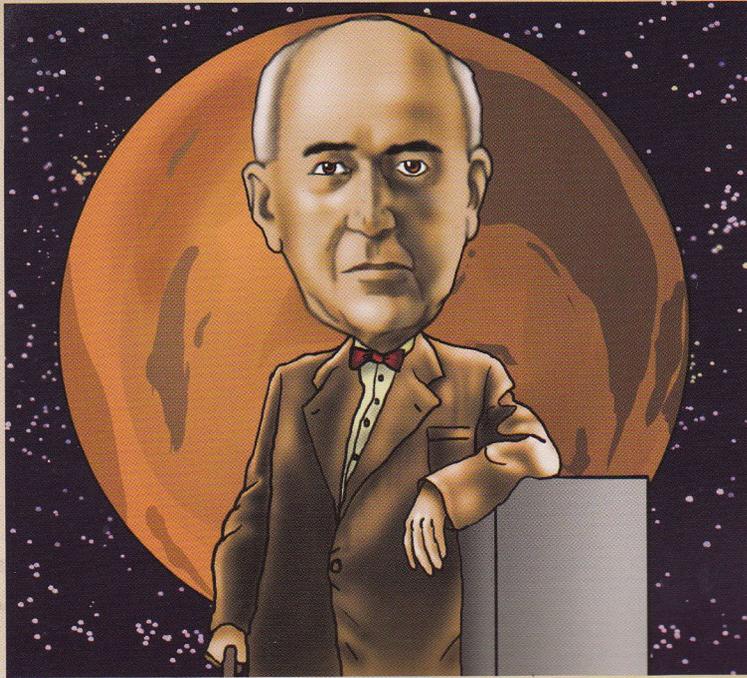

Да је било места у Азбуквару, и о овим значајним
 занимљиве приче, јер су их заслужиле, и опет не би
 Неки су вам, можда, познати. Неки можда нису, али

10. Шампионка у стрељаштву
Јасна Шекарић
11. Виолиниста Стефан Миленковић
12. Родоначелник лозе Немањића
и отац светог Саве,
Стефан Немања - Свети Сименон
13. Песникиња Десанка Максимовић
14. Патријарх српски Павле
15. Кошаркаш Владе Дивац
16. Одбојкаши,
браћа Никола и
Владимир Грбић
17. Краљ Петар Први
Карађорђевић
18. Шампионка
у теквондоу
Милица Мандић

М личностима могли бисмо испричати
мо споменули све знамените Српкиње и Србе,
ете и о њима штошта сазнати када дође време.

Милутин Миланковић

М

Ако се неко разумео у небо, то је био Милутин Миланковић. Овај велики научник био је и математичар, и астроном, и климатолог, и инжењер, и доктор наука, и професор небеске механике... Да вам се заврти у глави шта је све знао и умео.

На пример, објаснио нам је зашто се клима мења па сада имамо топле зиме и кишна лета. Објаснио нам је и како планете Сунчевог система утичу на то. Он је смислио и најтачнији календар у којем је свака четврта година преступна. Светски научници су му се за све то захвалили тако што су једном кратеру на Марсу дали име – Милутин Миланковић! Под овим словом помињемо и великог композитора Стевана Стојановића Мокрањца, уметника заслужног што су наша народна и црквена музика постале део светске културе.

Баш је славан наш Милутин,
Главни јунак приче ове.
Чак на Марсу један кратер
По њему се данас зове.

Нека дигне руку ко зна
ко је Алкибијад Нуша?

Ако не знате – не
брините, не знају ни
много старији од вас.

Али, чим се спомене
његово друго име –
Бранислав Нушић –

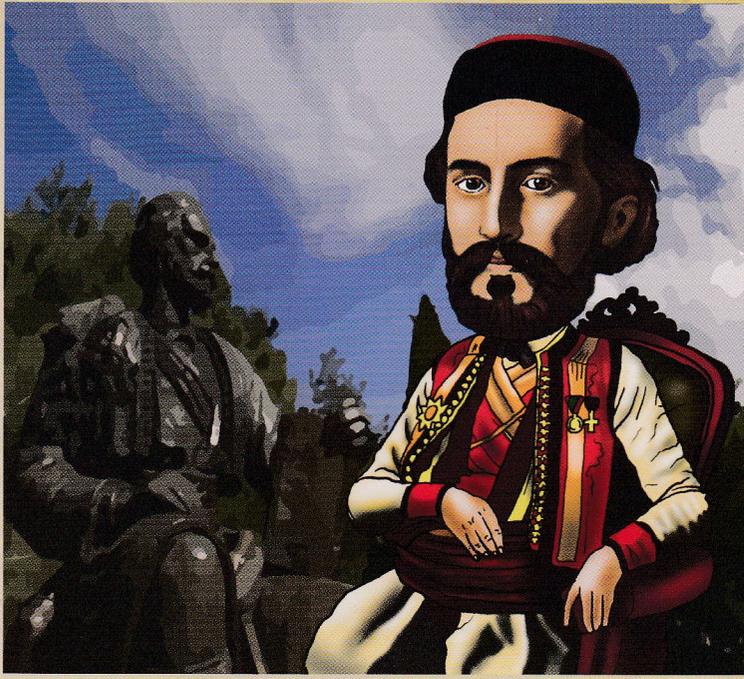
људи почињу да се
смешкају. „Сумњиво лице“, „Госпођа мини-
старка“, „Власт“, „Ожалошћена породица“,
„Народни посланик“, „Пут око света“ – то
су његове комедије којима се већ сто го-
дина одрасли смеју када их гледају. Нушић
је био и ратник када је требало бранити
домовину, био је и конзул, и управник
позоришта, али је увек био – писац. Ни
децу није заборавио. Његова „Аутобиогра-
фија“ и роман „Хајдуци“ улепшали су де-
тињство многим девојчицама и дечацима.

Н

Бранислав Нушић

Није чудно што га, ево,
Сто година прати слава,
Јер нас чика Брана Нушић
Сто година – засмејава!

Петар Петровић Његош

И

Иако се родио у Црној Гори, Петар Други Петровић Његош је увек говорио и да је Србин који говори и пише српским језиком, јер је веровао да су Срби и Црногорци један исти

братски народ који живи у две државе. На рођењу је добио име Радивоје, али га је касније променио и постао Петар. Већ као младић од седамнаест година постао је владика, највећи црквени поглавар у Црној Гори, владика Раде како га је народ звао, али и владар јер је такав био обичај. Поред свих владарских обавеза, Његош је био и писац. „Горски вијенац“ је његово најпознатије дело које чине мудри стихови написани народним језиком.

Велики је песник Његош
Са вукових три'ест слова
Испевао је „Горски вијенац“
Од мудрости и стихова!

Ови велики Срби толико су значајни за нашу историју да су се сви, као једнако важни, нашли и у наслову и у причи. Први је **Милош Обилић**, витез који је у народу остао упамћен по великом јунаштву у Косовском боју. Због тога је његово име сачувано и у легендама и у многим јуначким народним песмама. Други је **Доситеј Обрадовић**, просветитељ, писац и први српски министар просвете. Осим знања и мудрости записаних у многим баснама, он је први у Србију донео и – кромпир, за који се до тада код нас није знало! Трећи је кнез **Милош Обреновић**, вођа Другог српског устанка. За време његове владавине Србија је постала кнежевина, а када су престо наследили његови потомци, кнез Михаило и краљеви Милан и Александар, прво је ослобођена од Турака, а потом постала и краљевина.

Два Милоша и Доситеј –
Сва тројица подједнаки!
Витез, писац и кнез српски –
Подједнако важан сваки!

Обилић, Обрадовић и Обреновић

Михајло Пупин

И када је постао славан научник, **Михајло Пупин** никада није заборавио своје родно село Идвор у близини Зрењанина. Сећање на детињство описао је у књизи „Од пашњака до научењака“. Славу научника стекао је у Америци, највише

захваљујући изуму који се зове Пупинови калемови, али и другим проналасцима који су омогућили да телефоном разговарамо са неким ко је хиљаде километара далеко. После Првог светског рата, Банат је требало да припадне Румунији, али је Пупин америчком председнику рекао да је он Србин, а да се његово родно село Идвор налази у Банату. Тако је, захваљујући Михајлу, Банат остао део Војводине и Србије. Пупиново име добио је и један кратер на Месецу.

Без Михајла Пупина
Свет би дуго чек'о
Да се телефоном
Чује на далеко!

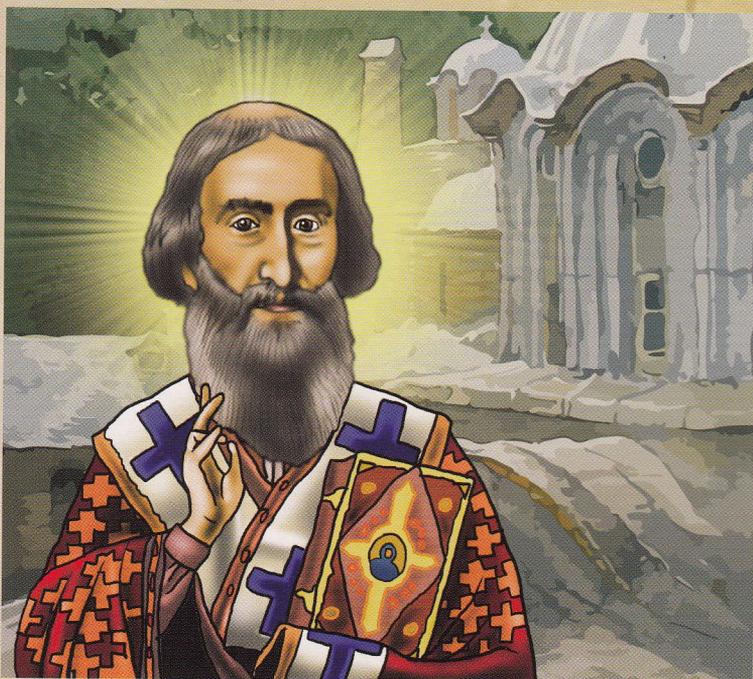
Ко зна да ли би Сремски Карловци икада били тако лепо опевани да се у чувеној Гимназији није школовао **Бранко Радичевић**? Он је своје успомене на ову лепу варош сачувао у песми „Бачки растанак“.

Бранко је био пријатељ Вука Караџића и његове ћерке Мине, којој је посветио песму „Певам дању, певам ноћу“. Иако је написао само педесетак песама, Бранко је доказао оно за шта се Вук Караџић борио – да се уметничка дела могу створити и на народном језику.

Бранко Радичевић

Кликтао је распевани Бранко:
„Ој, Карловци, место моје мало...“
Успомене сабрао у срце,
После срце – у стихове стало!

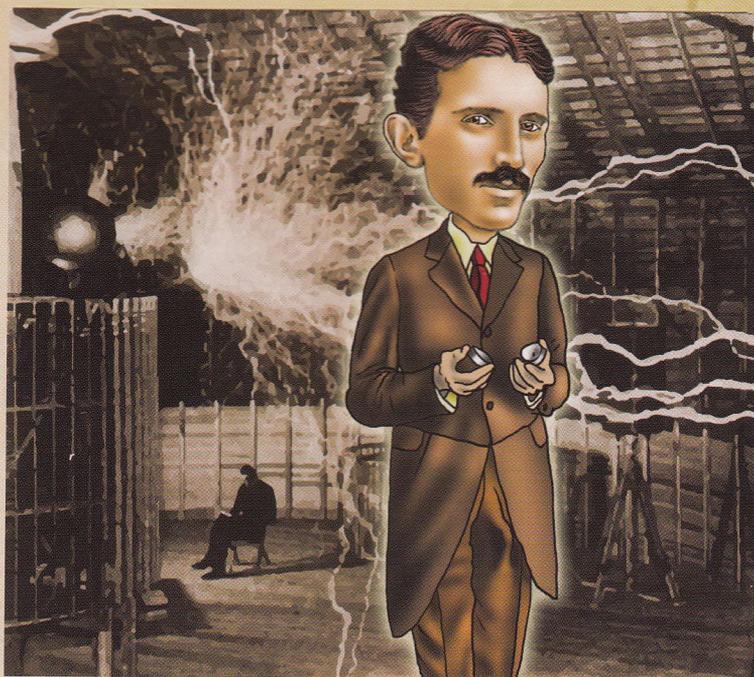

Растко Немањић - Свети Сава

С Иако је, по племићком пореклу, требало да буде владар, **Растко Немањић** се определио за другачији живот. Побегло је на Свету Гору, постао монах, добио име Сава, и потом учинио многа велика дела због којих је постао и – **Свети Сава**. Са оцем Стефаном Немањом купио је и обновио манастир Хиландар на Светој Гори. Изборио се за самосталност Српске православне цркве и постао њен први поглавар. Саставио је правила за живот монаха по којима они живе већ више од осам векова. Градио је нове манастире у којима је оснивао прве болнице и школе... Због свега тога данас Светог Саву слаavimo као школску славу.

Требало је да буде владар,
А он је народу слуга постао,
Прве болнице, и прве школе –
Тај нам је дар од Саве остао!

Т Радио, телевизор, компјутер, мобилни телефон, хидроцентрала која производи струју, интернет... Ко зна када би све то било измишљено да се у малом селу Смиљану у Лици није родио **Никола Тесла**. Славу највећег научника двадесетог века стекао је у Америци где данас неке државе дан његовог рођења прослављају као – државни празник. У Србији је тај дан проглашен за Дан науке. Његово име носи и мера за магнетну индукцију, и једна филмска награда, и један астероид, и један кратер на Месецу... Чак се и један амерички рок бенд зове Тесла. Кажу да су име генијалног научника узели у знак захвалности што им је омогућио струју без које не би било ни – електричне гитаре.

Никола Тесла

Није Тесла измислио струју,
Нешто веће им'о је у глави –
Да све оно што природа ствара
И сам човек може да направи!

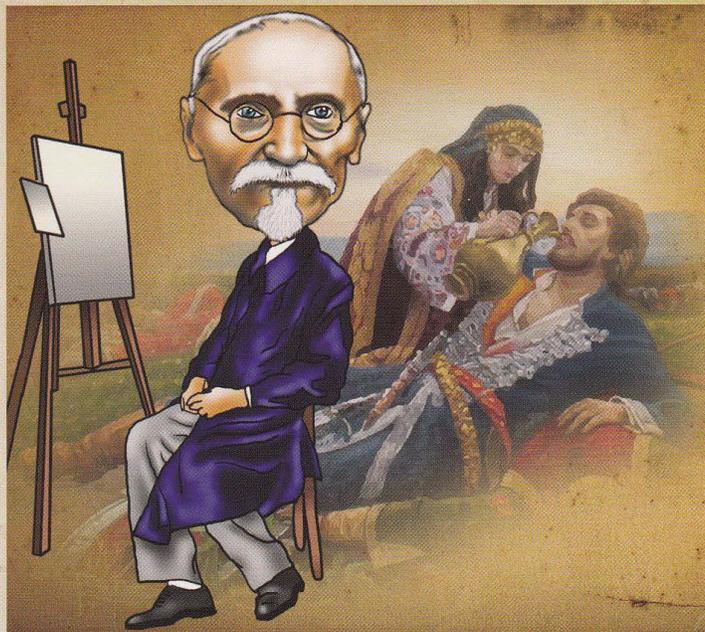
Св. Кирило и Методије

У десетом веку, у грчком граду Солуну, живела су браћа Константин и Методије. Били су из богате фамилије, учили су језике, филозофију и теологију. Методије је био војсковођа, али је то напустио да би се замонашио.

Константин је био врло mudar, па су га звали "Филозоф". Када је и он постао монах, узео је име Ђирило. Једног дана је браћу позвао Св. Патријарх Фотије. Дао им је задатак да преведу Свето Писмо, Литургију и друге свете књиге на словенски језик. Моравски Кнез Рагислав тражио је од Цара мисионаре да науче његов народ о Христу, и да их крсте у православну веру. Мада нису Срби, дали су нам нашу српску ћирилицу..

Ђирило свети mudar је био
Словенску азбуку саставио
Са братом је Христа проповедао
Вером и писмом нас благословио!

Сређином деветнаестог века у селу Орловат код Зрењанина рођен је Урош Предић, један од наших најзначајнијих и најпознатијих сликара. Сликао је мотиве из српске историје као што су „Херцеговачки бегунци“, „На Студенцу“ или „Косовка девојка“. Насликао је и портрете многих значајних Срба – Симе Лозанића, Јован Цвијића, Ђорђа Вајферта, Слободана Јовановића, Михајла Петровића – Мике Аласа... Ако некада дођете у Бечеј, посетите српску православну цркву и погледајте иконостас који је Урош Предић осликао.

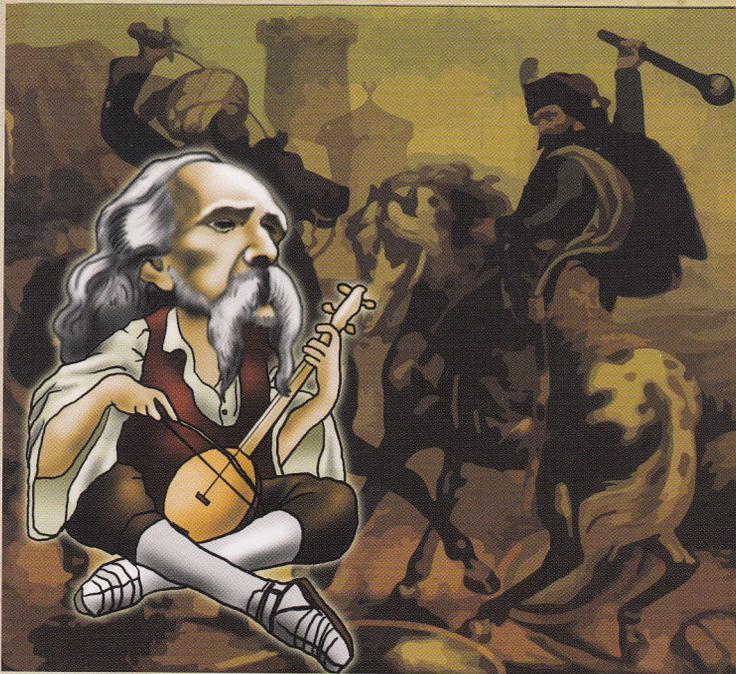
Урош Предић

Урошевим сликама
Сви се данас диве,
А да видиш портрете –
Тек што не оживе!

Ф

У сакупљању народних песама и прича, Вуку Караџићу су много помогли народни певачи. Један од њих био је и слепи гуслар Филип Вишњић. Живео је од певања по селима и манастирским саборима. С гуслема у рукама путовао је Босном, Херцеговином, Србијом, Сремом, Славонијом, Банатом, Бачком... Вук га је упознао у манастиру Шишатовач, где је записао песме „Смрт Краљевића Марка“, „Почетак буне против дахија“, „Бој на Мишару“ и многе друге које су вековима, када је народ био неписмен и није било књига, представљале усмене „књиге“ из којих се учила историја.

Слепи гуслар Филип Вишњић
Многе песме испевао
И у њима, за потомке,
Историју сачувао.

Филип Вишњић

Х

Вељко Петровић је у младости био чобан и слуга, и вероватно би то остао до краја живота да се није умешала судбина. Када су два Турчина напала његову сестру, бранећи јој част Вељко их је убио. После тога се одметнуо и постао – Хајдук Вељко, јунак из Првог српског устанка чија је храброст опевана у многим народним песама. Када су Турци напали Неготин, Вељко је узјахао свог коња Кушљу, па праћен музиком изјахао пред њих и узвикнуо: „Главу дајем, Крајину не дајем!“ Заједно са три хиљаде храбрих Срба бранио је Неготин док га није погодило турско топовско ђуле!

Кад су Турци напали Неготин
Хајдук Вељко Кушљу узјахао,
Бранио га, а онда из боја
У легенду право отишао!

Хајдук Вељко Петровић

Цар Душан Силни

Д

Стефан Урош Четврти Душан Немањић, познатији је као цар Душан Силни, први и једини српски цар. За време своје владавине проширио је границе српске државе све до Коринтског залива у тадашњој Византији а данашњој Грчкој, па је једно време и Солун био под његовом влашћу. Један је од ретких средњовековних владара у Европи који је донео писани закон, данас познат као „Душанов законик“. Ипак, баш зато што је био освајач, једини је владар из династије Немањића који није проглашен за свеца.

Од Душановог доба
Правило важи до сада:
Цар да спроводи закон –
А закон треба да влада!

Иако је рођен у Анахајму, у америчкој држави Калифорнији, Милорад Чавић је у највећем делу своје каријере наступао као српски пливач. Медаље је доносио са свих такмичења, и европских и светских првенстава, и Олимпијских игара. Чавке, како га зову другари и навијачи, може да се похвали и многим европским, светским и олимпијским рекордима. Био је првак Европе, и најбољи на свету, а три пута и најбољи српски спортиста. Данас је једини наш спортиста који је постигао светски рекорд.

Ч

Милорад Чавић

Увек кад у базен уђе,
Чавке као делфин плива.
Док осваја разна злата
И рекорде, он – ужива!

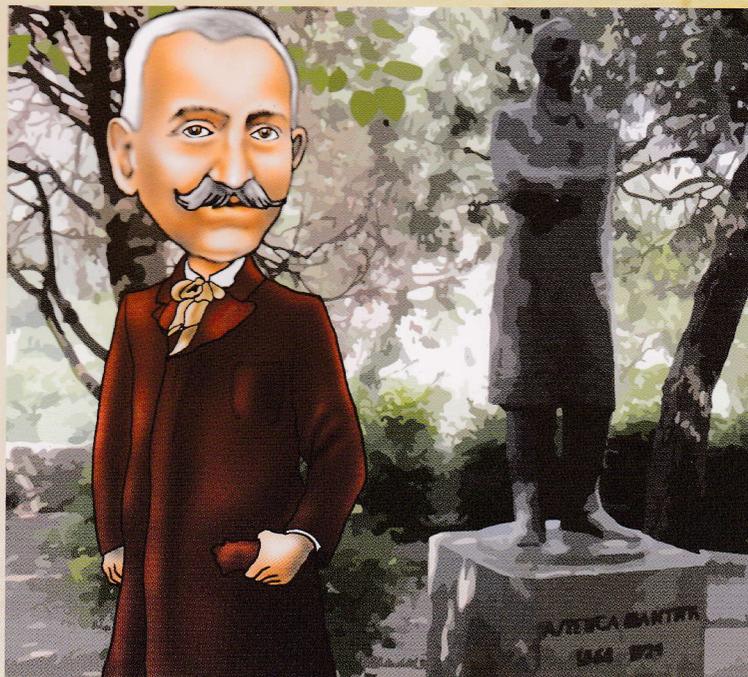
Џаџа и Моџа

Слово **Џ** посветили смо фудбалу и двојици спортиста који су га прославили. **Џаџа** је чувени фудбалер Црвене звезде **Драган Џајић**, легенда београдске „Маракане“, а **Моџа** је његов комшија из Хумске улице, Партизанова фудбалска легенда **Момчило Вукотић**. Они, можда, нису наши најбољи фудбалери, али су сигурно међу најпопуларнијима. На утакмицама су били ривали и „љути“ противници, али после утакмица – велики другари и прави спортисти. То су и у овој причици.

Немој сад неки навијач
Да крене и звоца!
Подједнако су велики
И Џаџа и Моџа!

Последња причица у овом Азбуквару припада још једном великом српском песнику.

То је **Алекса Шантић**. Породица је очекивала да буде трговац, па га је послала у Трст на школовање, али је њега привлачила поезија. Увек се враћао у родни Мостар, у којем је провео већи део живота, основао Српско певачко друштво „Гусле“, уређивао часопис „Зора“, и писао, највише родољубиве и љубавне песме. „Емина“, „Остајте овдје“, „Претпразничко вече“, „Што те нема?“, „Вече на шкољу“, „О класје моје“... само су неке од њих.

Алекса Шантић

Мостарци се хвале мостом
Над Неретвом што се свио,
И Шантићем, јер је Мостар
Стиховима украсио!